

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Luksemburgi Suurhertsogiriik ei ole hiljemalt 18. aprilliks 2016 vastu võtnud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ (ELT L 94, lk 243), täitmiseks vajalike õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on ta rikkunud nimetatud direktiivi artikli 106 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- määrata Luksemburgi Suurhertsogiriigile direktiivi 2014/25/EL ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel sunniraha 11 628 eurot iga päeva kohta alates käesolevas kohtuasjas tehtava kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Luksemburgi Suurhertsogiriigilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Direktiivi 2014/25/EL artikli 106 lõike 1 kohaselt pidid liikmesriigid jõustama direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 18. aprilliks 2016. Kuna Luksemburg ei ole direktiivi ülevõtmise meetmetest teatanud, otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.
2. Komisjon teeb oma hagis ettepaneku määrata Luksemburgile sunniraha 11 628 eurot iga päeva kohta. Sunniraha suuruse arvutamisel võeti arvesse rikkumise raskust ja kestust ning hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi maksevõimele.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 9. veebruaril 2018 – Sociale Verzekeringsbank versus F. van den Berg ja H. D. Giesen

(Kohtuasi C-95/18)

(2018/C 161/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Vastustajad kassatsioonimenetluses: F. van den Berg, H. D. Giesen

Eelotsuse küsimused

1. a. Kas ELTL artikleid 45 ja 48 tuleb tõlgendada nii, et sellistel juhtudel nagu käesolevad on nendega vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu AOW⁽¹⁾ artikli 6a punkt b? Viidatud õigusnorm toob kaasa selle, et Madalmaade resident ei ole kaetud oma elukohariigi sotsiaalkindlustusskeemiga, kui ta töötab teises liikmesriigis ja määruse nr 1408/71⁽²⁾ artikli 13 alusel on tema suhtes kohaldatavad töökohariigi sotsiaalkindlustusnormid. Käesolevaid juhtumeid iseloomustab see, et töökohariigi õigusnormidest tulenevalt ei ole asjaomastel isikutel töökohariigi õiguse kohaselt seal piiratud mahus töötamise tõttu õigust vanaduspensionile.

- b. Kas küsimusele 1a vastamisel on oluline, et määruse nr 1408/71 artikli 13 alusel mittepädeva elukohariigi resident ei ole kohustatud tegema sissemaksleid elukohariigi sotsiaalkindlustusskeemi? Ajavahemikel, mil resident töötas mõnes muus liikmesriigis, oli ta määruse nr 1408/71 artikli 13 alusel nimelt hõlmatud üksnes töökohariigi sotsiaalkindlustusskeemiga ning sissemaksete tegemise kohustust ei näe sellisel juhul ette ka Madalmaade siseriiklikud õigusnormid.
2. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et asjaomastel isikutel oli võimalus sõlmida AOW alusel vabatahtlik kindlustus, või et neil oli võimalus paluda Svbl sõlmida kokkulepe määruse nr 1408/71 artikli 17 tähenduses?
3. Kas määruse nr 1408/71 artikliga 13 on vastuolus, et sellisel isikul nagu H. D. Gieseni abikaasa, kes oli enne 1. jaanuari 1989 – hinnates ainult liikmesriigi õigusnormide alusel – oma elukohariigis Madalmaades AOW alusel kindlustatud, tekib selle kindlustuse alusel õigus vanaduspensionile, kuivõrd tegemist on ajavahemikega, mil tema suhtes olid määruse viidatud sätte kohaselt teises liikmesriigis töötamisest tulenevalt kohaldatavad töökohariigi õigusaktid? Või tuleb õigust AOW alusel makstavale hüvitisele pidada õiguseks hüvitisele, mis ei ole liikmesriigi õiguse kohaselt seotud töötamis- ega kindlustustingimustega kohtuotsuse Bosmann⁽³⁾ tähenduses, millest tulenevalt võivad viidatud otsuses sisalduvad kaalutlused olla kohaldatavad ka tema puhul?

⁽¹⁾ Üldine pensionikindlustuse seadus (Algemene ouderdomswet).

⁽²⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pere liikmete suhtes (EÜT 1971, L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).

⁽³⁾ EU:C:2008:290.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 9. veebruaril 2018 –
Sociale Verzekeringsbank versus C. E. Franzen**

(Kohtuasi C-96/18)

(2018/C 161/25)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Vastustaja kassatsioonimenetluses: C. E. Franzen

Eelotsuse küsimused

1. Kas ETL artikleid 45 ja 48 tuleb tõlgendada nii, et sellisel juhul nagu käesolev on nendega vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu AKW⁽¹⁾ artikli 6a punkt b? Viidatud õigusnorm toob kaasa selle, et Madalmaade resident ei ole kaetud oma elukohariigi sotsiaalkindlustusskeemiga, kui ta töötab teises liikmesriigis ja määruse nr 1408/71⁽²⁾ artikli 13 alusel on tema suhtes kohaldatavad töökohariigi sotsiaalkindlustusnormid. Käesolevat juhtumit iseloomustab see, et töökohariigi õigusnormidest tulenevalt ei ole asjaomasel isikul töökohariigis piiratud mahus töötamise tõttu seal õigust peretoetusele.